

Birthe Hansen (SF):

Helt så let, som socialministeren fik vores tilslutning til det foregående lovforslag, går det altså ikke med det her.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at en del af hensigten er at fremme effektivitet og afbureaukratisering af planlægningsystemet, og det lyder da godt nok. Men når man begynder at spare på bogstaver, således at ordet »udbygningsplan« ændres til »social- og sundhedsplan«, så kan vi godt begynde at spekulere på, om det ikke også indebærer krone- og ørebesparelser. Det er selvfølgelig sagt på baggrund af de bitre erfaringer, den borgerlige regering indtil nu med dens mangeartede forslag har givet os. Det er forslag, der alle har gået på nedskæringer og alle med samme hensigt: at ramme de økonomisk dårligt stillede grupper.

Derfor vil jeg sige, at vi ønsker under ingen omstændigheder at give socialministeren et instrument i hænde, som ministeren kan bruge til at banke kommunalbestyrelserne til at gennemføre spareplaner med. Lovforslagets ord om, at det ikke umiddelbart har økonomiske eller administrative konsekvenser, men på længere sigt oven i købet vil føre til en mere hensigtsmæssig ressourceudnyttelse – og så kommer det – »og derfor aflaste behovet for økonomiske ressourcer til området«, kunne bl.a. indebære, at man ad den vej ville begynde at nedlægge institutioner og erstatte dem med pasningsordninger uden socialpædagogisk indhold. Det kunne måske også betyde, at man inden for administrationen pludselig ville få for meget personale. Man kunne også sætte spørgsmålstegn ved, om dette forslag skal ses som en begyndelse til en ændring af sektorplanlægningen på andre områder.

Vi vil gå ind i et grundigt udvalgsarbejde.

Tove Niemann (FP):

Dette lovforslag vil vi fra fremskridtspartiets side se positivt på, fordi et af hovedformålene er at få koordineret de sociale og sundhedsmæssige planer, ligesom der bliver åbnet mulighed for en koordination med tilgrænsende områder. At der samtidig skal ske en udvidelse af tidshorizonten fra de nugældende 5 år til ca. 12 år, finder vi også tilfredsstillende, da det i høj grad kan være

tiltrængt med en fælles styring af den offentlige sektorplanlægning.

Når en kommune eller et amtsråd har indsendt planer vedrørende social- og sundhedssektoren, skal socialministeren efter lovforslaget give en tilbagemelding i form af en redegørelse. At de oplysninger, denne redegørelse giver, kan overføres til andre amter, vil helt klart være en fordel. Det kan være med til at forhindre planløst byggeri eller udbygningsplaner, der overlapper hinanden.

Hvis der virkelig er tale om en forenkling, vil fremskridtspartiet gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Grethe Lyngs (CD):

Da mit partis ordfører ikke er til stede, skal jeg tilsige centrum-demokraternes velvilige støtte.

Aase Olesen (RV):

Også det radikale venstre vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet om dette forslag.

Ordføreren for socialdemokratiet sagde, at det er sort tale. Jeg går ud fra, at vi kan få det gjort lidt mere gråt eller lyst i udvalget, så vi kan se, hvad ministeren rent faktisk har tænkt sig. Nogle af bemærkningerne forekommer også mig en smule kryptiske, men vi er i modsætning til SF enige i, at ordet »udbygningsplan« ikke er særlig realistisk nu om dage.

Jeg efterlyste forleden dag, da vi havde ældredebatten, nogle mere rimelige instrumenter til at foretage den omstilling, som vi mener er nødvendig på området. Jeg går ud fra – det vil jeg da gerne have ministerens bekræftelse af – at det er en del af meningen med forslaget, at vi skal have et bedre planlægningsgrundlag for den omstilling og den begrænsning af udgifterne på dette område, som er nødvendig, hvis vi ikke skal fortsætte med at spare på den dårlige måde, som vi hidtil har gjort. Det noterede jeg mig at nogle var enige med mig i. Dette er formentlig et instrument til at lave mere velovervejede opbremsninger på områder, hvor det er nødvendigt.

Tinning (VS):

Det er da muligt, at der kunne skabes større klarhed, hvis vi begyndte at tale om en